

**Szikespusztai és ártéri
élőhelyek kezeléséhez
szükséges infrastrukturális
háttér megteremtése a
Körös-Maros Nemzeti Park
Igazgatóság működési
területén
(KEHOP-4.1.0-15-2016-00041)**

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

Kedvezményezett neve:	Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság
Szerződött támogatási összeg:	393 133 664 Ft
Támogatás mértéke:	100 %
Projekt tervezett befejezési dátuma:	2018. szeptember 30.
Projekt azonosító száma:	KEHOP-4.1.0-15-2016-00041

A Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság feladatai közé tartozik a vagyonkezelésében lévő, védett, fokozottan védett és Natura 2000 hálózathoz tartozó területeinek kedvező természetességi állapotának fenntartása.

A projekt célterületei a Körös-Maros Nemzeti Park legnagyobb területi kiterjedésben jelen lévő szikespusztai és ártéri élőhelyei, melyek Natura 2000 jelölő élőhelytípusok is egyben. A projekt célja a legeltetési állattartás infrastrukturális feltételeinek javítása ezeken a gyepterületeken.

Az Alföld füves élőhelyei nem emberi hatásra jöttek létre, hanem természetes részét képezik a tájnak. A nyílt pusztai térségek természetes képéhez egykor hozzátartoztak a legelő vadállatok csordái. A nomád nagy állattartó népek beáramlása a Kárpát-medencébe a nagytestű növényevők eltűnését vonta maga után, de élőhelyfenntartó hatásukat a nagytestű háziállatok máig képesek voltak pótolni.

Emiatt a hagyományos háziállattartás a védett és érzékeny természeti területek megőrzésének és helyreállításának alapvető eszköze, a nemzeti park igazgatóságok szerepe pedig kiemelten fontos az extenzív legeltetési állattartás fennmaradásában, az őshonos fajták megőrzésében.

A legeltetés hiánya a Kárpát-medencei füves élőhelyeken ún. avarosodáshoz, a jellemző fajok döntő részének eltűnéséhez, vagyis a diverzitás csökkenéséhez vezet. A projekt olyan védett és közösségi jelentőségű, Natura 2000 jelölőfajok kedvező természetvédelmi helyzetének fenntartását, helyreállítását biztosítja, mint a tavaszi hérics (*Adonis vernalis*), a nagy goda (*Limosa limosa*), a piros lábú cankó (*Tringa totanus*), a túzok (*Otis tarda*), a kék vércse (*Falco vespertinus*), a szalakóta (*Coracias garrulus*), a haris (*Crex crex*) és az ürge (*Spermophilus citellus*).

Az Alföldön korábban a hagyományos állattartás szilaj és félszilaj állattartó rendszerekben valósult meg. A ridegtartást jól tűrő jószágot télen is a legelőkön tartották, istálló nélkül. A jelenlegi állategészségügyi, állatjóléti feltételek mellett az állományok telettetése napjainkban téli tartási helyeken történik.

Az Igazgatóság saját állatállománnyal, több, mint kétezer őshonos magyar szürke marhával, közel nyolcszáz racka és cigája juhval, valamint kétszáz körüli házi bivallyal egyeddel rendelkezik, mely állatállománnyal a legeltetési időszakban a Nemzeti Park 18 pusztarészén és ártéri területén zajlik legeltetési természetvédelmi területkezelés. A legeltetési időszakon kívül az állatállomány három téli tartási helyen van elhelyezve, ahol biztosítani kell a szükséges mennyiségű és minőségű takarmányt és alomanyagot. Ezek előállítását, illetve a téli tartási helyen belüli mozgatója gépszükséglettel jár.

Ártéri környezetben a cserjésedés és az inváziós fajok terjedésének visszaszorításához, az állatok legeltetése után szükség szerint szárazzás is alkalmazandó, melyhez szintén speciális gépi erő szükséges.

A projekt keretében az igazgatóság fenti okok miatt szükséges gépi infrastruktúráját összesen 36 darab erő- és munkagép beszerzésével fejleszti, bővíti. A fejlesztés hatásaként javul a munkavégzés hatékonysága, a takarmányok minősége, végső soron a legeltetett állatállományok egészségügyi és kondícióbeli állapota, ezáltal a szikespusztai és ártéri élőhelyek állapota.

